

Manifest 8M del Moviment Feministe del Maresme

Un any més tornem a sortir al carrer en motiu del 8 de Març a reivindicar la realitat que vivim les dones, nenes i identitats dissidents arreu del món.

Seguim estant explotades, oprimides i discriminades en tots els àmbits de les nostres vides pels sistemes als què estem sotmeses: El cisheteropatriarcat i el capitalisme.

101 femicidis a Espanya el 2023, prop de 98.000 a nivell global. Unes 320 persones trans assassinades.

Quantes més hauran de morir perquè el món desperti? Quantes denúncies haurem de presentar?

Quan parlem en centenars i milers sembla que ens alienem, però no són només números, són persones que tenen nom i història, una història de precarització, discriminació i sobretot de lluita.

Els assassinats són només la punta de l'iceberg d'una violència profundament arrelada en una societat que arremet contra la llibertat del cos i de la vida de les dones, les nenes i les dissidències sexuals i de gènere, i són estructurals d'un sistema cisheteropatriarcal, capitalista, racista i colonialista al que li és igual morir una o cent.

Però la tristesa i la ràbia se'ns acumulen i ens fan perdre la por. I aquí és quan ells deixen de sentir ploure.

Les reivindicacions i mobilitzacions feministes a tot el món han tingut en els últims anys una gran visibilitat, han provocat canvis i transformacions socials que han millorat la vida de moltes, però queda molt per fer.

En l'àmbit laboral, moltes hem perdut la feina o hem vist com es precaritzaven encara més els nostres llocs de treball.

Volem destacar així també la feina de les treballadores sanitàries, que s'han vist obligades a plantar-se i dir prou, convocant a la vaga. Des d'aquí els donem tot el nostre suport en pro d'uns serveis 100% públics i de qualitat.

L'increment de la crisi encara ha fet més palesa també la problemàtica amb l'habitatge. Fa temps que demanem un habitatge que sigui accessible de veritat per tothom; la prohibició dels desnonaments i l'expropiació dels grans tenidors, bancs i fons voltors. Exigim espais segurs on viure lliures de violència.

Vivim en un sistema on el govern és còmplice de deixar les precaritzades al carrer sense subministraments bàsics o condemnant-les a violències masclistes per part dels seus convivents per no poder pagar un lloguer desorbitat. Estem cansades que grans tenidors, bancs i fons voltors se'n beneficiïn sense cap mirament.

Seguim denunciant també totes les institucions racistes, que neguen els drets fonamentals per a tothom. Exigim la regularització de totes les persones i la fi d'una llei d'estrangeria que discrimina i precaritza, encara més, les persones migrades i refugiades.

Aquestes violències patriarcales ens afecten a totes de manera diferenciada i amb impacte agreujat, en funció dels eixos opressius que ens travessen, però sortim plegades al carrer, lluitem juntes per aconseguir transformacions reals d'estructures i de consciències.

Per acabar, volem fer un últim incís en la situació que estan patint les companyes a Palestina, Myanmar, Ucraïna, República Democràtica del Congo, Kurdistan, el Sàhara Occidental i un llarguíssim etcètera de territoris víctimes de l'ambició dels qui tenen el poder. Volem que quedi ben clar: fins que no siguem totes lliures, no ho serem cap. Prou genocidis i visca la lluita feminista!